

[Steen.]

Eftertanke vil erkende, at det er vist bedst saadan. Artiklen slutter saa:

„Men danske Landmænd burde overveje, hvorledes en Mand skal være, naar han skal bringe Landbrugets Sag fremad. Statsminister Pehrsson bad mig ved Afskeden hilse det danske Venstre med Ønsket om Lykke og Fremgang.“

Jeg har villet henlede ikke mindst det ærede Medlem Hr. Brorsens Opmærksomhed paa dette, for det er jo klart for enhver, at de Medlemmer af Venstre, der har været derovre, har helt og aldeles misforstaaet Situationen — for nu ikke at sige det for stærkt. Men der er det sande i Artiklen, at danske Landmænd her kunde lære noget om, hvordan den Mand skal være, der skulde bringe Landbrugets Sag fremad. Den nuværende svenske Landbrugsminister i Ministeriet Albin Hansson er i Tiden en overordentlig interessant Bondefører, og det er han ikke mindst derved, at han ikke har syntes at have nogen Tilbøjelighed til at begaa den fundamentale Fejl, det danske Venstre har begaaet, nemlig at se det som sin Opgave at skabe og opretholde et Mod-sætningsforhold mellem en flittigt arbejdende, nøjsomt levende dansk Bondestand og Landets øvrige arbejdende Befolkning. Det er den store Fejl.

Jeg finder Beviset for denne rigtigere Indstilling og forstandigere Tankegang i en Tale, som Indenrigsminister Pehrsson holdt ved Aabningen af Landbrugsudstillingen i Ystad i Juli Maaned, hvor han siger:

„Øget økonomisk Velstand for den fattigste Del af vort Lands Forbrugere er den sikreste Borgen for en øget Af-sætning af Jordbrugsprodukter, og rigere Livsførelse for disse Befolkningsgrupper afspejler sig umiddelbart i øget Efter-spørgsel efter Landbrugets dyriske Produkter.“

Hvornaar hørte vi saadanne Toner fra de Politikere, som foregiver, at de varetager Landbrugets Sag i Danmark? Den sidste, jeg hørte, var det ærede Medlem Hr. Brorsen i Gaar, og Hovedafsnittene i hans Tale var: nu maa de se at faa Landstormen igen, og han sluttede med at blæse til Samling eller Kamp mod Socialismen. Hvis han dermed mener det demokratiske Styre, vi gennem Aarene har kendt i dette Land,

har han et Program, der nok skal give ham Arbejde for den Tid, han har tilbage.

I den Tale af den højtærede Statsminister, som jeg tidligere har henvist til, findes et Afsnit, som jeg hørte med en særlig Interesse. Det var Afsnittet om de seneste Begivenheder, som har medført betydelige Ændringer i Europas Pengevæsen, Ændringer, der muligvis kan danne Indledning til en ny Orientering i Samhandelen Landene imellem. Hvad disse Muligheder kan komme til at betyde ogsaa for os gennem en forstandigere Vareudveksling, er det Fremtiden forbeholdt at svare paa. Men jeg tager Udtaalen som et Udtryk for, at den høje Regering nøje overvaager og følger Begivenhedernes Udvikling paa disse Omraader ud fra Ønsket om, naar og hvor endog de mindste Muligheder maatte vise sig, at udnytte dem til Tilvebringelse af friere Tilstande paa disse Omraader end den, vi lever under. Men saa enig jeg er i dette, saa enig er jeg i, at saa længe Afsærringspolitikken er den herskende Tilstand her i Verden, har vi ingen anden Udvej end at indrette os under dette System; det er jo ogsaa det, vi har gjort. Men til at indrette os herunder, indrette os under de Forhold, der gælder og hersker, hører, som det ærede Medlem Hr. Brorsen to Gange i sin Tale i Gaar rigtigt sagde, at vi gør alt for at udnytte de Afsærringsmuligheder, vi igennem Handelsaftaler har skabt os.

Men hvorfor bliver han saa ved at gentage dette? Det er jo netop det, vi har gjort, ikke uden store Vanskeligheder, navnlig i Forholdet til Tyskland store Vanskeligheder, som af den højtærede Udenrigsminister blev forudsagt, da vi sluttede Handelsaftalen — Vanskeligheder, som jo ikke bliver mindre derved, at man agiterer paa dette Omraade, som Tilfældet er, med det Resultat, at man fuldkommen urigtigt giver Modparten det Indtryk, at der fra dansk Side i dette Forhold mangler god Vilje. Det var efter vor Opfattelse en Urimelighed af Oppositionspartierne, at de efter Folketingsvalget i Fjor stemte Rigsdagens Valuta-udvalg ud af Valutaloven. Jeg er saa helt og aldeles enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han fra denne Plads sagde: det er urimeligt, at man ikke kan faa alle Oplysninger disse Spørgsmaal ved-